

Súd: Okresný súd Revúca
Spisová značka: 6P/29/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6814206141
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 09. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslav Šedivec
ECLI: ECLI:SK:OSRA:2014:6814206141.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Revúca sudcom JUDr. Miroslavom Šedivcom, v právnej veci starostlivosti o maloleté deti: C. T., L.. XX.XX.XXXX a E. T., nar. XX.XX.XXXX, zastúpené kolíznym opatrovníkom: Úrad práce sociálnych vecí a rodiny Revúca, deti rodičov matky: X. T., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom I. XXX/XX, XXX XX O., a otca: neurčený, o návrhu navrhovateľa: C. T.O., L.. XX.XX.XXXX, trvale bytom XXX XX D. XX, o zrušenie vyživovacej povinnosti navrhovateľa voči maloletým deťom, takto

rozhodol:

Návrh z a m i e t a .

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ sa podaným návrhom domáhal zrušenia svojej vyživovacej povinnosti voči oboch maloletým deťom naposledy upravovanej rozsudkom Okresného súdu Revúca sp. zn. 7P/14/2013 z dôvodu, že rozsudkom Okresného súdu Revúca č.k. 4C/82/2013-107 zo dňa 14.08.2014, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 26.08.2014, bolo určené, že navrhovateľ nie je otcom oboch maloletých detí.

Súd vo veci vykonal dokazovanie rozsudkom Okresného súdu Revúca č. k. 7P/14/2013-90 zo dňa 04.04.2013 a rozsudkom Okresného súdu Revúca č. k. 4C/82/2013-107 zo dňa 14.08.2014, na základe čoho mal preukázaný nasledovný skutkový stav:

Rozsudkom Okresného súdu Revúca č.k. 7P/14/2013-90 zo dňa 04.04.2013, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 21.08.2013, bola naposledy zvýšená vyživovacia povinnosť navrhovateľa k oboch maloletým deťom, pričom z obsahu tohto rozsudku zároveň súd zistil, že obe maloleté deti pochádzajú z manželstva matky a navrhovateľa. Rozsudkom Okresného súdu Revúca č.k. 4C/82/2013-107 zo dňa 14.08.2014, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 26.08.2014 bolo určené, že navrhovateľ nie je otcom oboch maloletých detí.

Podľa § 62 ods. 1 Zákona o rodine, plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

Podľa § 84 Zákona o rodine, otcovstvo sa určuje na základe domniepok otcovstva ustanovených v tomto zákone súhlasným vyhlásením rodičov alebo rozhodnutím súdu.

Podľa § 85 ods. 1 Zákona o rodine, ak sa narodí dieťa v čase od uzavretia manželstva do uplynutia trojstého dňa po zániku manželstva alebo po jeho vyhlásení za neplatné, považuje sa za otca manžel matky.

Podľa § 88 ods. 1 Zákona o rodine, manžel má právo zaprieť otcovstvo voči dieťaťu a matke, ak sú obidvaja nažive, a ak nežije jeden z nich, voči druhému. Ak nežije ani dieťa, ani matka, toto právo manžel nemá.

Podľa § 89 Zákona o rodine, ak bolo právoplatne rozhodnuté, že neskorší manžel nie je otcom dieťaťa znovu vydatej matky, začína sa trojročná lehota na zapretie otcovstva pre skoršieho manžela dňom, keď sa dozvedel o právoplatnom rozhodnutí.

Práva a povinnosti rodičov k maloletým deťom trvajú vo všeobecnosti tak dlho, ako dlho trvá samotný rodinnoprávny vzťah medzi rodičmi a deťmi. Vyživovacia povinnosť rodičov k maloletým deťom trvajúca podľa § 62 ods. 1 Zákona o rodine do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť, zaniká preto najneskôr zánikom samotného rodinnoprávneho vzťahu medzi rodičmi a deťmi (t.j. najneskôr zánikom otcovstva k deťom). Tento rodinnoprávny vzťah môže zaniknúť prirodzene (napr. smrťou jedného z jeho subjektov) alebo právne (napr. právoplatným rozsudkom súdu o zapretí otcovstva alebo o osvojení). Zákon o rodine neobsahuje výslovnú úpravu otázok trvania (zániku) vyživovacej povinnosti muža, ktorého otcovstvo k maloletým deťom bolo právoplatne zapreté. Manžel matky sa až do právoplatného skončenia konania o zapretie otcovstva považuje za otca maloletých detí a jeho vyživovacia povinnosť k maloletým deťom trvá (rozhodnutie Nejvyššího soudu sp. zn. 5 Cz 149/67 zo dňa 30. 12. 1967 - R 52/1968). V prípade právoplatného zapretia otcovstva právne vzťahy medzi otcom a maloletými deťmi zanikajú dňom, kedy rozsudok o zapretí otcovstva nadobudol právoplatnosť (Milana Hrušáková a kolektiv Zákon o rodině, 4. vydání. Praha: 2009, s. 398). Rozsudok o zapretí otcovstva je rozsudkom konštitutívnym ((Milana Hrušáková a kolektiv Zákon o rodině, 4. vydání. Praha: 2009, s. 281 a nasl.), pôsobiacim od okamihu nadobudnutia jeho právoplatnosti. Zánik právneho vzťahu otcovstva je viazaný na vydanie súdneho rozhodnutia o zapretí otcovstva, ktorého dôsledkom je zánik hmotnoprávneho vzťahu vyplývajúceho z otcovstva k maloletým deťom a tým aj vzájomných práv a povinností maloletých detí k mužovi, ktorého otcovstvo k nim bolo právoplatne zapreté. K zániku tohto hmotnoprávneho vzťahu otcovstva, práv a povinností z neho vyplývajúcich, dochádza priamo na základe nadobudnutia právoplatnosti rozsudku o zapretí otcovstva bez toho, aby o tom bolo potrebné vydávať osobitné súdne rozhodnutie. Preto je potrebné dospieť k záveru, že aj zánik vyživovacej povinnosti muža, ktorého otcovstvo k maloletým deťom bolo právoplatne zapreté, k týmto maloletým deťom nastáva priamo na základe právoplatnosti rozsudku o zapretí otcovstva k maloletým deťom a to bez toho, aby o tom bolo potrebné vydávať osobitné rozhodnutie. Vyživovacia povinnosť navrhovateľa k maloletým deťom takto zanikla dňa 14.08.2014 nadobudnutím právoplatnosti rozsudku Okresného súdu Revúca č.k. 4C/82/2013-107 zo dňa 14.08.2014, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 26.08.2014, ktorým bolo určené, že navrhovateľ nie je otcom oboch maloletých detí. Preto pokiaľ sa navrhovateľ podaným návrhom domáha zrušenia svojej vyživovacej povinnosti k oboch maloletým deťom, domáhal sa zrušenia už skôr zaniknutého právneho vzťahu. Zaniknutú vyživovaciu povinnosť navrhovateľa k oboch maloletým deťom nie je možné ešte raz zrušiť, preto súd podaný návrh navrhovateľa ako nedôvodný zamietol.

Návrh na rozhodnutie o trovách konania podaný nebol, preto súd o trovách konania nerozhodoval podľa § 151 ods. 1 O. s. p.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie na Okresnom súde Revúca do 15 dní odo dňa jeho doručenia písomne v troch vyhotoveniach.

Odvolanie musí mať náležitosti podľa § 205 ods. 1 O. s. p. a podľa § 42 ods. 3 O. s. p. Z odvolania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, musí byť podpísané a datované. Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a príloh tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis s prílohami. V odvolaní sa má uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

a) v konaní došlo k nasledovným vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O. s. p.:

- sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania,
- účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený,
- v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný,
- účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom,
- rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát,
- súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav,
- sa rozhodlo bez návrhu, nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané, zanikli alebo ak také dôvody neexistovali,

b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie

vo veci,

c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho

posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 O. s. p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. Exekučný poriadok); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.